
ВСТУПНЕ СЛОВО

Шановні колеги!

13 січня 1849 року народився Василь Парменович Образцов, видатний терапевт-клініцист, випускник Імператорської медико-хірургічної академії в Санкт-Петербурзі. Як військовий лікар, молодий В. П. Образцов брав участь у російсько-турецькій війні (1877–1878). З 1888 року викладав у Київському університеті. У 1893 році став професором кафедри приватної патології і терапії Київського університету, у 1903–1918 рр. був директором факультетської терапевтичної клініки. Новатор у діагностиці захворювань серцево-судинної і травної систем, Образцов розробив методи глибокої ковзної методичної пальпації органів черевної порожнини (1887), вистукування грудної клітки безпосередньо одним пальцем (1910).

У 1909 році В. П. Образцов уперше в світі докладно описав клінічну картину тромбозу (у співавторстві зі своїм учнем М. Д. Стражеском), у 1910 році – інфаркту міокарда.

Василь Парменович Образцов першим виділив ентерити як самостійну клінічну форму (1895), удосконалив діагностику ряду захворювань органів травлення. Сучасна кардіологія зобов'язана йому впровадженням у практику такого методу діагностики серцево-судинних захворювань, як електрокардіографія. Доктор Образцов був головою Київського фізико-медичного товариства, Київського товариства лікарів, разом з Ф. Г. Яновським створив київську терапевтичну школу. Учнями Образцова були такі видатні вчені, як М. Д. Стражеско, М. М. Губергриц, Ф. А. Удінцев, В. Н. Іванов.

Помер Василь Парменович Образцов у 1921 році в Києві і похований на Лук'янівському кладовищі. Він увійшов в історію світової науки як один з основоположників сучасної внутрішньої медицини. Його внесок величезний у всіх галузях клінічних знань, починаючи від класичних досліджень, присвячених фізичній діагностиці захворювань черевної порожнини, і закінчуючи прижиттєвою діагностикою тромбозу коронарних артерій.

Справою всього життя Василя Образцова була медицина, яку видатний лікар називав «наукою, що вимагає високого мистецтва». Однак приватне життя блискучого професора було не таким вдалим, як професійна кар'єра. І хоча сам Образцов був двічі одружений, мав дітей від обох шлюбів, на схилі віку залишився самотнім. Коли почалася громадянська війна і революція, друга дружина разом з дітьми виїхала за кордон. Більшість київських професорів, у тому числі і зять Микола Стражеско з родиною, виїхали до Криму. А Василь Парменович залишився в Києві сам. Здоров'я його вже було слабким – в 50-річному віці Образцов захворів на діабет, у 58 років у нього розвинулася артеріальна гіпертензія, стенокардія. У ті роки, професор навіть написав доповідь «Про больові відчуття при захворюваннях серця». Залишившись самотнім, Василь Образцов дуже бідував. Важко страждаючи від загального забуття і бідності, він кілька разів здійснював спроби самогубства.

За словами його сучасників, взимку 1920 року через відсутність грошей він не міг купити дрова, температура в спальні сягала $-2-4^{\circ}$, і він захворів на пневмонію. Колишні товариші по службі відвезли його до лікарні для бідних при Покровському монастирі, де він і помер. В останні дні життя про славетного київського професора дбали лише черниці монастиря.

З повагою,
Головний редактор
В. В. БАТУШКІН

Порівняння впливу терапії еплереноном та спіронолактоном на перебіг захворювання в пацієнтів з високим рівнем sST2, які перенесли гострий інфаркт міокарда з елевацією сегмента ST

7

Мельдоній у лікуванні ендотеліальної дисфункції та дисліпідемії у хворих з артеріальною гіпертензією та супутньою інсулінорезистентністю

18

Факторы риска и течение транзиторной ишемической атаки у больных с артериальной гипертонией

31

НАУКОВІ ПУБЛІКАЦІЇ. ОРИГІНАЛЬНІ ДОСЛІДЖЕННЯ